

ADMONICYJA (2) *sb f*

-ti-: -ci- (1 : 1).

a nagłosowe prawdopodobnie jasne (1 r. nie kreskowane), końcowe *a* pochylone; o prawdopodobnie jasne.

sg *A* admonicyją (1). \diamond *L* admonicyj(e)j (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upomnienie [*admonitio* – napominanie *Mącz 231a*; *admonitio* – napomnienie *Calep*; *napominanie, napomnienie, upomnienie* – *admonitio Cn*] (2) : [*Marszałek*] *Vkazował zeto indignitas Senatus, aby wten czas siedzieć mieli przed pokojem aVrzednicy się zawierac, gdyż mogą sobie insze godziny vpatrowac, dla odprawowania spraw, nie wten czas gdy się Senatus schodzi Patienter Krol zniósł tę admonitią ActReg 11.*

Wyrażenie: »wtora admonicyja« = *List Kalwina do Polaków pt. Epistola Joannis Calvini qua fidern admonitionis ...*: iako Kálwin częŝto o thym rozdzieleniu przeciwko nam báie/ Bo ták mowi we wtorey admoniciiey fwey. *GrzegRóżn C2v.*

Synonimy: *napominanie, napomnienie, ostrzeżanie, upomnienie.*

TG